I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF, EURATOM, EKSF) Nr. 1180/92

af 30. april 1992

om fastsættelse af en justeringskoefficient for vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber med tjenestested i München

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (1) og senest ændret ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 571/92 (2), særlig artikel 64 i vedtægten, artikel 9 i dens bilag XI samt artikel 20, stk. 1, og artikel 64 i ansættelsesvilkårene,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor har foretaget undersøgelser af leveomkostningerne i München;

i sin dom af 23. januar 1992 i sag C-301/90, Kommissionen mod Rådet, udtalte Domstolen følgende:

»...

Der er grund til igen at påpege, at leveomkostningerne i München ultimo 1987 var 8,3 % højere end i den daværende hovedstad Bonn. En så betydelig forskel bevirker — såfremt der ikke anvendes en særlige justeringskoefficient — at de tjenestemænd, der har tjenestested i München, får en ringere købekraft end deres kolleger med tjenestested i Bonn.

Især hvor der er tale om en så stor forskel som den, der er konstateret i det foreliggende tilfælde, kan forpligtelsen til at indføre en særlig justeringskoefficient ikke gøres afhængig af, om en større eller mindre antal af tjenestemænd eller øvrige ansatte i Fællesskaberne er berørt heraf.

Derfor bør den anfægtede forordning annulleres, i det omfang den ikke fastsætter en særlig justeringskoefficient for München med virkning fra 1. januar 1988«;

denne dom bør efterkommes ved, at der fastsættes en særlig justeringskoefficient for München, der har virkning fra 1. januar 1988 og ajourføres indtil 1. juli 1991 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med virkning fra 1. januar 1988 fastsættes den justeringskoefficient, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i München, til 107,8.

Artikel 2

Med virkning fra 1. juli 1988 fastsættes den justeringskoefficient, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i München, til 108,3.

Artikel 3

Med virkning fra 1. juli 1989 fastsættes den justeringskoefficient, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i München, til 107,3.

Artikel 4

Med virkning fra 1. juli 1990 fastsættes den justeringskoefficient, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i München, til 103,3.

Artikel 5

Med virkning fra 1. juli 1991 fastsættes den justeringskoefficient, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i München, til 102,8.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

(1) EFT nr. L 56 af 4. 3. 1968, s. 1.
(2) EFT nr. L 62 af 7. 3. 1992, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. april 1992.

På Rådets vegne

José da SILVA PENEDA

Formand